Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8342
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

omnis homicida non habet
vitam eternam in se manentem
quod cognoscunt caritatem
dei quoniam ille pro nobis
animam suam posuit et nos
debemus animas pro fratribus
ponere Qui habuerit
fratrem suum necessitatem
patientem et clauserit
viscera sua ab eo quo-
modo caritas dei manet in eo
filioli mei non diligamus
verbo neque lingua sed opere
et veritate Gra Ad dominum
cum tribularer clamavi et exau
divit me ℣ Domine libera
animam meam a labiis iniquis et
a lingua dolosa Alla ℣ De
cide iustis tortis et panes
quid haberet singulos
illo Sin humani dies
que dicit d·i·d·s·parabola
hanc Homo quidam fecit
cenam magnam et vocavit
multos Et misit servum
suum hora cene dicere in
vitatis ut venirent ja
nam parata sunt omnia Et
ceperunt simul omnes excu
sare primus dixit illi vil
lam emi et necesse habeo
exire et vide illam rogo
te habe me excusatum Et
alter dixit iuga boum emi
quinque et eo probare illa
rogo te habe me excusa
tum Et alius dixit uxorem
duxi et ideo non possum
venire Et revertens servus
nunciavit hec domino suo
Tunc iratus pater familias
dixit servo suo Exi cito
in plateas et vicos civita
tis et pauperes ac debiles
et cecos et claudos introduc
huc Et ait servus domine fac
tum est ut imperasti et adhuc
loci est Et ait dominus servo
Exi in vias et sepes et
compelle intrare ut imple
atur domus mea Dico autem
vobis quod nemo vi
rorum illorum qui vocati sunt
gustabit cenam meam
Ne conte et eripe Offe
ram mea salutare me fac pt